

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42C/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115236192
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115236192.1

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Evou Kráľovou, v právnej veci navrhovateľky: Z. G., rod. S., nar.XX.XX.B., trvale bytom Ľ. B./X, Žilina, štátna občianka SR proti odporcovi: F. I. G., nar.XX.XX.B., trvale bytom Ľ. B./X, Žilina, štátny občan SR, o vylúčení z užívania bytu, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 18.12.2015 sa navrhovateľka domáhala rozhodnutia, ktorým by súd vylúčil odporcu z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. B. na ulici Ľ. v Žiline, postaveného na pozemku parc. č. H.-U. B., v katastrálnom území Žilina, zapísaného na LV č. B. vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Žilina, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov konania. Návrh na vylúčenie odporcu z užívania bytu navrhovateľka odôvodnila tým, že ďalšie spolužitie s odporcom je pre navrhovateľku neznesiteľné a navrhovateľka nemá možnosť nájsť si iné ubytovanie. Svoj návrh založila na práve na ochranu pred násilím, ktorému je dlhodobo vystavovaná, pričom k fyzickému násiliu došlo prvýkrát roku 2012, kedy odporca začal nadmerne požívať alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa správa agresívne a postupne sa jeho správanie zhoršovalo. Pretože sa voči odporcovmu správaniu nemá ako brániť a má dôvodné obavy o svoje zdravie a svoj život žiadala, aby pomery účastníkov boli dočasne upravené, nakoľko svoj odchod z bytu nepovažuje za riešenie situácie. Podľa názoru navrhovateľky byť by mal opustiť agresor a nie jeho obeť a konečne o získanie tohto bytu sa postarala predovšetkým ona a ona sa aj o jeho udržanie stará. Pred podaním návrhu vo veci samej podala navrhovateľka dňa 16.11.2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi, aby dočasne nevstupoval do predmetného bytu z dôvodu fyzického násillia, ktorého sa mal odporca dopustiť naposledy dňa 21.10.2015. V tento deň odporca prišiel domov pod vplyvom alkoholu a na navrhovateľku zaútočil. Fyzický útok bol takej intenzity, že navrhovateľka sa obávala o svoj život. Odporca zobral navrhovateľke mobilný telefón aj pevnú linku, aby jej zabránil zavolať synovi alebo políciu. Noc po incidente navrhovateľka z obáv o svoj život strávila u kamarátky M. H.. Dva dni po tomto útoku vyhľadala lekárske ošetrenie. Odporca navrhovateľku opätovne verbálne napádal 31.10.2015, kedy sa vrátil v poobedňajších hodinách pod vplyvom alkoholu. Odporca na navrhovateľku veľmi kričal, vulgárne jej nadával, navrhovateľka z obáv ďalšieho fyzického útoku z domácnosti ušla a bola nahlásiť odporcove konanie na oddelení Policajného zboru. K návrhu pripojila lekársku správu zo dňa 27.10.2015.

Súd si na základe skutočností uvedených v návrhu na začatie konania vyžiadaval zo spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/516/2015 listinné dôkazy, na ktoré sa vo svojom návrhu odvolávala navrhovateľka, a to návrh na rozvod zo dňa 2.11.2015, lekárske potvrdenie zo dňa 13.11.2015, záznam o podaní oznámenia zo dňa 31.10.2015 spísaný na OO PZ SR Žilina - východ, návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 16.11.2015, spolu s uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 7C/516/2015-10 zo dňa

18.11.2015 predbežne vykonateľným zo dňa 24.11.2015 a odvolaním proti predmetnému uzneseniu podaným odporcom dňa 26.11.2015.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Vo veci súd nariadil pojednávanie.

Na pojednávaní navrhovateľka zotrvala na návrhu aj na všetkých jeho skutkových tvrdeniach a žiadala, aby súd jej návrhu vyhovel a odporcu vylúčil z užívania predmetného bytu.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že incident tak ako ho v návrhu popísala bývalá manželka sa vôbec tak nestal a poukázal najmä na lekárske správy zo dňa 27.10.2015 a 13.11.2015, v ktorých ošetrujúca lekárka uviedla, že navrhovateľke boli spôsobené dva drobné podkožné hematómy v pravej abdomin (brušnej) oblasti. Vo svojej výpovedi uviedol, že manželku žiadnym spôsobom fyzicky nenapadol, k jej zraneniam sa nevie vyjadriť, nakoľko to ako podala na neho trestné oznámenie, na základe toho by musela mať väčšie zranenia, ako sú popísané v lekárskej správe. Navrhovateľka podala dňa 31.10.2015 trestné oznámenie na odporcu, pričom po prešetrení tohto oznámenia orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že uvedeným konaním odporca nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu a následne došlo k odstúpeniu uvedeného skutku na priestupkové konanie. Súd si za týmto účelom vyžiadal a pripojil spis Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkové číslo: Q.-L.-Q.-B./B..

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov. Súd zo sobášneho listu zistil, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 04.02.1984 pred bývalým Mestským národným výborom v Žiline. Zároveň súd zistil, že manželstvo zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/510/2015-22 zo dňa 15.02.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 11.03.2016.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/516/2015 mal súd preukázané, že navrhovateľka podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia a to zákazu vstupu do bytu, o ktorom rozhodol súd uznesením č. k. 7C/516/2015-10 zo dňa 18.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/729/2015-28 zo dňa 29.12.2015, právoplatným dňa 14.01.2016.

Z pripojeného spisu Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkové číslo: Q.-L.-Q.-B./B. mal súd preukázané, že na základe oznámenia podaného navrhovateľkou dňa 31.10.2015 na OO PZ Žilina - východ bolo toto oznámenie na základe správy o výsledku objasňovania priestupku OO PZ Žilina - východ č. Q.-L.-Q.-B./B.-K. zo dňa 10.12.2015 postúpené dňa 15.12.2015 na Okresný úrad Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy za účelom objasnenia spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkové číslo: Q.-L.-Q.-B./B./B./ZIA zo dňa 19.01.2016, právoplatným a vykonateľným dňa 19.01.2016 bolo konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch obvineného F. I. G. (odporcu) podľa ust. § 76 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Správny orgán vychádzal z predloženého priestupkového spisu i z výpovedí uskutočnených na ústnom pojednávaní o priestupku a dospel k záveru, že nie je možné jednoznačne určiť, či došlo ku spáchaniu priestupku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Správny orgán poukázal na skutočnosť, že Z. G. (navrhovateľka) navštívila lekára až dva dni po predmetnom incidente, pričom zranenia uvedené v lekárskom potvrdení sa podľa názoru správneho orgánu nezhodujú s tým, ako napadnutie popísala Z. G.. Lekárske potvrdenie poukazuje na zranenie navrhovateľky, avšak nie je dôkazom, že jej zranenia spôsobil obvinený (odporca). Navrhovateľka nepodložila žiadnym iným dôkazom a nie sú známi iní svedkovia, ktorí by potvrdili, že sa obvinený (odporca) skutku dopustil. Pani M. H., ktorú ako svedka označila navrhovateľka a ktorá dňa 10.12.2015 vypovedala na OO PZ Žilina - východ vo svojej výpovedi uviedla, že ona uvedený incident medzi manželmi nevidela, o uvedenom vie iba z rozprávania Z. G. (navrhovateľky).

Súd z výpisu z listu vlastníctva č. B. kat. úz. Žilina zistil, že účastníci sú vedení ako vlastníci bytu č. XX na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu č. súp. B..

Podľa ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa ust. § 705a Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že dôvodom pre obmedzenie alebo vylúčenie druhého manžela z užívania bytu sú podmienky:

1/ Existencia fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, pričom intenzita konania druhého z manželov musí dosahovať intenzitu, ktorá nie je vo vzájomnom spolužití akceptovateľná a je oprávnená obava existencie násillia alebo vyhrožok aj v budúcnosti.

2/ Vzájomné spolužitie je následkom vyššie uvedeného konania druhého z manželov neznesiteľným, teda takým, že druhému manželovi a jeho deťom či iným blízkym príbuzným bývajúcim v byte nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o život a zdravie ostatných členov domácnosti.

Súd samotnú skutočnosť, že účastníci prestali byť manželia, nepovažuje za podstatnú, nakoľko návrh podala navrhovateľka za trvania manželstva a samotná skutočnosť, že súd nerozhodol do rozvodu, nemôže spôsobiť zánik práva, ak konanie predpokladané ust. § 146 ods. 2 OZ existuje v čase vyhlásenia rozsudku. Navyac súd je názoru, že vylúčiť z užívania bytu alebo obmedziť užívacie právo k bytu je možné aj voči rozvedenému manželovi za použitia analógie podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka (obdobne § 705a OZ).

Podľa § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Súd z vykonaného dokazovania má za preukázané, že konanie odporcu nie je takej intenzity, aby sa jednalo o trvalé alebo aspoň predpokladané fyzické alebo psychické násillie voči navrhovateľke alebo hrozby fyzickým alebo psychickým správaním, ktoré sú spôsobilé vyvolať odôvodnené obavy. Súd bol pri svojom rozhodovaní viazaný Rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkové č: Q.-L.-Q.-B./B./B./ZIA zo dňa 19.01.2016, ktorým bolo konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch právoplatne dňa 19.01.2016 zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému (odporcovi) z priestupku preukázané.

Súd taktiež z vykonaného dokazovania nezistil, že by konflikty vyvolával výhradne odporca. Tieto sú vždy následkom stretu a vzájomnej reakcie. Ak keď samotná existencia a miera konfliktov môže dosiahnuť úroveň neznesiteľnosti vzájomného spolužitia, nejedná sa o neznesiteľnosť vzájomného spolužitia následkom správania sa len jedného z účastníkov (manželov).

Je si potrebné uvedomiť, že vylúčenie vlastníka z užívania bytu, či už to je manžel alebo rozvedený manžel je výrazným zásahom do práva na bývanie, v prípade vlastníctva bytu aj do vlastníckeho práva a jedná sa o mimoriadny prostriedok, ktorým je poskytovaná ochrana slabšej strane, teda obeti násillia. Nie je možné, aby prostriedok bol využívaný na usporiadanie pomerov manželov do

vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo prostriedok pre riešenie bytovej otázky, či predchádzaniu manželských konfliktov.

V prejednávacom prípade je možné dosiahnuť účel nerušeného bývania samotným vyporiadaním BSM, čím sa dosiahne zmena vlastníctva k bytu a s tým spojená zmena užívacích práv (ako aj úprava povinností, kto má v akom rozsahu platiť úhrady za užívanie bytu), prípadne do vyporiadania BSM úpravou pomerov užívania jednotlivých častí bytu či už dohodou alebo rozhodnutím súdu.

Nakoľko súd nezistil dôvody pre vylúčenie odporcu z užívania bytu, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na to, že u oboch účastníkov sa jedná o vzájomné nevráživé konania, ktoré narúša spoločensky akceptované normy a ktoré má za následok vznik vzájomných sporov.

Podľa ust. § 157 ods. 3 O.s.p., ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Vzhľadom na skutočnosť, že po vyhlásení tohto rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o možnosti podať voči nemu odvolanie sa navrhovateľka a odporca vzdali práva podať voči tomuto rozsudku odvolanie, súd pri aplikácii § 157 ods. 3 O.s.p. vyhotovil rozsudok so skráteným odôvodnením s náležitosťami stanovenými citovaným ustanovením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že po vyhlásení rozsudku a jeho odôvodnení sa navrhovateľka a odporca vzdali práva na podanie odvolania, rozsudok nadobudne právoplatnosť dňom doručenia jeho písomného vyhotovenia druhému z nich.